

וע זה פי' ורפאל שרופא את אברהם ד' ל' איתן שני המלאכים
 דכתיב בקרא אחר מהם היה רפאל והלך משם והניח את לוט ולא
 שייב לזה שהלך את מדום : (ה' א') פי' רשע רפאל שרופא את
 אברהם הלך להניח את לוט ואת אורן ויחם עמו בארז ומשחיתים
 אכזבו י' ל' זה שאל והניח את לוט בעדם והשחית סדום היה במקרא
 כע"ז ולוט נח נוערה וה' הטטור על סדום א"כ הגלת לוט היתה
 סבת ההפכה במקרה וע"כ יצדק חזקו מלאך הממונה לטוב אין
 עשה דע וכן והט"ר יוש ספרים שגורמים ושלמות של רפואה
 והכלה אמת היא דקשה לרש"י א"כ כלמה הביא ג' מלאכים הא בשנים
 בני דליותו שנים שרפואה את אברהם ונשואה שרה הם וילכו אל
 סדום ואחר והפך את מדום והאדק וילי את לוט וכן פי' הגלה
 ורפואה את אחר והפך את מדום והאדק והכלה שני דברים הם וקצת
 אינו והטעם דאין מלאך אחד ששה שני שליומות לה' דיע שאין מספר
 לגדומו של הקדש אין עניות במקום עשירות מלאך : (נח"י)
 האריך טעם ופסלכו וסיים וכו' דודאי הביא ג' מלאכים ויטער את
 אורחים והפילו את היה יכול מלאך אחד לעשות פ' ויטע ויח' א
 למה פרט אהבנו שיהי ג' סה"ל אם היו פחות או יותר ג' וי' תירך
 שהכתוב נח להודיענו שהיו ג' לקיים ג' מיני שליומות : [ד'ה נבכים
 לבנו] ואין להקשות לפי זה איך לא כתוב בפרט שהיה וי' המס
 דשיש חותם כבודו ענין לחכתנו והוא שמה עיניהם כלומר
 בסען להם טעם כדי שיהי מוכן מיד לשמש אותם ש"כ בני נבכים
 ולא שייך האי טעמה וה' חזינו בתלמוד כפ' ערבי פסחים והיו
 קאי עליהו רבינא סבא לשמש לנרכי בעדה וכו' מהרא"י :
 [מיהו] יש מקום לפי מדרש אברה שגמדו אלכו ואח"כ פירשו
 מינו והלכו להם לפי פי' זה היה לו לכתוב בקרא ויהי אברהם
 וי' לרבותו של אברהם היו ארבע פתיחם ויחיו והלכו לרדכם
 היה ר' אברהם שפתח זה שהיה שומעים אלכו אל פתח שהיתה
 ברזח נפשות או דרוחיות לשבך אותם לכך כתוב לקראתם וק"ל :
 [ענידו] ויחם : וי' דאין נב' למלאכים כח"ש לא יסבו בלכתם
 ואכ"ג נבאו אליו בדמות אנשים מ"ח לאשנתו מקדת לראש אחר
 וקדם : ג [לגבר] דק"ל למה אחר מתחלה דעני ל' רבים
 ואח"כ אחר הם נח מלאכי סן בעיך ל' יסיד ועל זה פי' לגבר
 שנהם אין מילוק בין קס"ל לפי כחם לטון רבים הם : וא"ת
 והאין ודע אברהם חיהו הגדול ל' לפי שסבור שהן אנשים רב
 ושני תלמידים ודיו הוא שחרב הלך באחזק גבול עם התלמידים
 ליוות וקסן לשאלו : (קס"י) [שמי] ה"ל שני הלכות
 של קודם ושל מול זה בכ"ר ולא אמת לטובות של לא ידון וכו' :
 ד [פי' יסלוח] (ה' א') אין הודעה של רש"י על מלת ויחם
 שפי' ע"ז שליח דזה הוא דבר פשוט דל"כ ה"ל אהבה אלכו הודעה
 תוא על שאלם לבנו וכו' : ג [לגבר] א"ל להלם שלקח הוא
 בעצמו שאלו ואחכה פת למס הקס"י נטן להם גם כן בעצמו
 והטטור להם המן מהרס"ל : [וירם מס] (כס"י) תמיה בשני
 דזה הפסוק כאשר בדרשת שקת והוא לפרועות ואלו בכ"ח דף
 פ"ו הניחו פסוק מפרשת בשלח והכתיב בנור גנו' והוא של ברכה
 מזה ברכה של מרים כדפי' רש"י שם וכו' בכ"ר דהוא של ברכה
 נאר עבו לזה שהיו ג' סבאן של סבאן וכן ק"ל להם הביא זה הדרוש
 כל עיקר והוא אינו נורך לשמו של מקרא : [ד'ה וירמו :
 של הקסיד] (כס"י) וקשה לי דילמא לוט נמי היה מקטיר
 והא דאמר ליכורוהו לפי שאל נדמו לבער שנים ע"ש : [ד'ה תפת :
 האין] לא בקשת ען כמו ועל הברזל וכן השן הסן שלוש
 ראש כן אין שירך לומר פתח ע"ש שלוש לכן פי' אילן וכן הפרוש
 מעתה כן תמיה אילנה ולא תמות אש : ה [עמד] (כס"י)

ועל ג' בני אדם שייך לומר לנכס לפי שאין דעתיהם שוות כדאי
 נכסיה דף ל' והטעם מפני הגלגלים והמאסוס והיונו הי"ה כ"ר
 שאלם נאדם אל המלאכים אין להם יס"ר אם כן שוים הם
 דעתיהם שייך לומר לנכס : (ג"א וד"ד) וא"ת והלא אברהם
 לא ידע שהם מלאכים אחר שגמדו לנכס ולא אמר לנכס
 שהיו לשון על בני אדם : אלא פירשוהו אברהם היה מכון לרבר
 לשון כבוד לאורחים שייחוקו שיהיה ארשי שפונים כמו מלאכים
 שאין להם אלא לב אחר רק ידע טוב : ומה שהביא רש"י הנהו
 מלת פסוקי' : והאין שייך כאן ר' תמא עיון כד"ר לארבינו :
 [ד'ה אחר : עלכו] דק"ל דכנסתו שמשע אחר שעת' מתאכלו :
 נכך מפרש אחר כן תלכו דהיינו אחר שאכלו ותעבורו פי' ותלכו :
 [ד'ה כי : לכבודי] ר"ל דמשמע דכוונתם היה לכבוד אלכו והוא
 סותר מה דכתבו לשלם אם כאלו ונא' משמע שלא באו אלכו לאכול אלא
 ע"פ בקשתו ופ"כ כי דבר זה וכו' וק"ל ועל כן כמו על אשר :
 ו [לכבות] ק"ל דמשמע שילוש אותם ביחד וישע מהן שבעת
 וני היה אברהם דע עין שלא נזה לשנות שנות סמולת לכ"ר
 ל'פ סולת לכ"ר לשנות וקדם וכו' : ז [ג' פרים] ויח' ע"ל
 לרש"י דג' פרים דילמא לח היה אלכו נקר אחר וי' דרש"י דיוק
 מדכת' כן בקר ודאי היא רך נכסים ולמה כתיב רך ועוד קשה מאי
 וטוב וזה כתיב טוב אלא ש' דנ"ט היו כן בקר אחר ר' ב' וטוב ג'
 ומהר א"ס פי' ר' טוב ממש ל' ש' לרש"י : ומדוע לכדש רך
 כתיב לרש"י והוא נקרא פרח פסולתים : [ג' לשנות] וא"ת מלא
 ל' לרש"י לשנות היו וי' דק"ל למה שמש ג' בשביל ג' אנשים
 והלא אינו תמון סוף וכו' לכתוב עשה והלא גם כן בקר אחד יש
 כבוד גדול ועוד דשפתי' ג' בקרים כהלם פסולת וולגים ואין זה
 כבוד אלא קלון לכן שרדנו היה להאכילם : ג' לשנות ואין
 להקשות ולמה ג' יש לומר כי טעם השלש אינו שום כי שכיבה
 האכזבת היא יותר טובה והפסוקי' תפשתיהם הוא יותר שכיבה
 לכן רצה להאכיל אותם ג' לשנו' כדי שיאכל כ"א מה שירצה או מה
 שהכל עתירו וק"ל : (ג"א) דל"כ היה נריך למתקן ולא היה
 שכיבה הראוי להכבוד לפני אורחים שפונים שלם כמדל כמו
 שפי' רש"י בב"מ דף פ"ו לפי שישלח פלכים ושרים הוא ע"ש :
 [עקידה] ג' פרים היו כדי להקנות התובת שלא להטיל קנאה
 בסערה שכבוד שלשתם היה בשניו : [ד'ה אל' : לכתבו] רש"י
 דיוק מדכתוב העבר משמע הכער הזכר לשלם דהיינו ישמעאל
 (ד"ק) כ"ל שאמר שהוא נעבדו ר' אל הכקר למה הכיח סיוס
 העונה לאמר לזה אחר שהיו בנו ולמכבו : (דכ"ק) שק"ל למה
 לא חיינו שבעש על זה כתיב ויחם כא משע מוס לכ"ס וכו' וא"כ
 דאי לקבל שכר : (ד"ד) נראה דהקשה לו כאן משמע שהנער
 עשה וכלן אחר וכן הכקר היינו אברהם : אלא משע הכער נכס
 למעש עמו כי כתיבין למכבו : ח [שפירסה] ויח' מ"ל לרש"י
 דלמא מה שלא הביא חסום שלא נאפה עמיו וי' דשקר הסערה
 הוא הלם כדכתיב עבד למס רב וי' לא נאפה הלם לא היה מכין
 שאר רכבי סעודה וק"ל : [שעור] ויח' דכתיב פירכה נרס
 והא דכתיב אחר בלתי היתה זו פגמה ויח' היה לה ומה תמיהה
 יש לומר דכתיב היתה מקרה נעלמה הוא והיא ידעה שאברהם
 היה אוכל מילין בטהרה כן פי' הרא"ש וא"ת והאין נטן להם מלאך
 ואלב וכן הכקר והא דבר כלבס הוא י"ל דמתמלה נטן להם מלאך
 ואלב ואחר כן נטן הנכר לשלם אינו דל' ל' כהנות היו וקראו ודמס
 עומר : ד [ד' וכן] [קרא] ד"ל א"כ לשנות היו וקראו עומ
 שלא הביא אלא אחר מלכתוב כן הכקר לשון יסוד : (סדרה ע"ג)
 ק"ל והלא אשתו ואלב לא נוכר מקודם וא"כ סל"ל ויחם כן הכקר